

F. t. l. vedr. konkursloven

der ud over de ovennævnte muligheder for at pålægge kurator at foretage et eller flere sagsbehandlingsskridt eller slutte boet inden for en given frist, jf. nærmere herom lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.2.2.2.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.2.2.

Til nr. 8 (§ 127 a)

Den foreslåede bestemmelse i konkursloven § 127 a om skyldnerens og fordringshavernes adgang til at forlange, at skifteretten benytter sine beføjelser efter konkurslovens § 126, stk. 2, (som denne foreslås ændret ved lovforslagets § 1, nr. 7), og at skifteretten fastsætter tidspunktet for afholdelse af skiftesamling efter konkurslovens § 143 eller § 150, bygger på retsplejelovens § 152 a, der er indført ved lov nr. 538 af 8. juni 2006 (Politi- og domstolsreform), hvorefter parterne kan forlange, at retten fastsætter tidspunktet for hovedforhandlingen, hvis det er nødvendigt på grund af kravet i artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention om behandling af sagen inden for en rimelig frist.

Den foreslåede bestemmelse tjener samme formål som den nye bestemmelse i retsplejelovens § 152 a, nemlig at præcisere skyldnerens og fordringshavernes reaktionsmulighed i tilfælde af krænkelse eller risiko for krænkelse af retten til rettergang inden for en rimelig frist efter artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Med bestemmelsen tydeliggøres det således, at både skyldneren og fordringshaverne råder over et effektivt retsmiddel, jf. artikel 13 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, i form af en adgang til at forlange, at skifteretten benytter sine tilsynbeføjelser – eventuelt til at fastsætte tidspunktet for den afsluttende skiftesamling – hvis dette er nødvendigt for at undgå en krænkelse af retten til rettergang inden for en rimelig frist eller for at bringe en allerede indtrådt krænkelse til ophør.

Den foreslåede bestemmelse indebærer alene, at skifteretten har pligt til at fastsætte tidspunktet for den afsluttende skiftesamling, hvis dette er nødvendigt for at undgå en krænkelse af retten til rettergang inden for en rimelig frist eller for at bringe en allerede indtrådt krænkelse til ophør, og hvis det i øvrigt kan lade sig gøre. Bestemmelsen betyder således ikke, at skifteretten i visse tilfælde vil kunne være tvunget til at beramme den afsluttende skiftesamling, hvis det – trods en allerede lang sagsbehandlingstid – står klart, at boet endnu ikke kan afsluttes.

Kan boet ikke afsluttes, vil årsagerne hertil typisk også betyde, at der heller ikke på dette tidspunkt vil

være tale om en indtrådt eller umiddelbart forestående krænkelse af artikel 6 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Dette gælder så meget desto mere som følge af, at skifteretten gennem den foreslåede skærpelse af skifterettens tilsynsrolle vil have en forpligtelse til at påse, at der ikke undervejs i bobehandlingen opstår spørgsmål i forhold til konventionens artikel 6. Opstår et sådant spørgsmål alligevel, må skifteretten, hvis boet ikke kan slutes, i stedet bruge sine beføjelser efter forslaget til konkurslovens § 126, stk. 2 (lovforslagets § 1, nr. 7), til at udstede et konkret pålæg til kurator, der kan forhindre en krænkelse af artikel 6 i at opstå eller medvirke til at fremskynde, at en allerede indtrådt krænkelse bringes til ophør. Skifteretten har endvidere den mulighed at udnytte bestemmelsen i konkurslovens § 149 (som ikke foreslås ændret) til at henskyde nærmere afgrænsede dele af boet til tiden efter boets afslutning. Skifteretten må i givet fald opfordre kurator til at fremkomme med den i bestemmelsen forudsatte indstilling.

Skifterettens afgørelse i anledning af anmodninger i medfør af den foreslåede bestemmelse vil kunne kæres til landsretten efter den almindelige regel i konkurslovens § 248, stk. 2 (som ikke foreslås ændret).

Bestemmelsen må som følge af de i øvrigt foreslåede ændringer af konkursloven – herunder særligt præciseringen af kurators ansvar for at fremme bobehandlingen mest muligt og skærpelsen af skifterettens tilsynsrolle i tilknytning hertil – forventes ikke at få nogen særlig betydning i praksis. Hvis den situation imidlertid skulle opstå, at både kurator og skifteret i et konkret tilfælde ikke har levet op til deres respektive ansvar, vil bestemmelsen som nævnt tydeliggøre, at såvel skyldneren som fordringshaverne råder over et effektivt retsmiddel.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.4.2.

Til nr. 9 (§ 128, 1. pkt.)

Det foreslås at nedsætte fristen i konkurslovens § 128, 1. pkt., for anmeldelse af fordringer eller andre krav mod skyldneren fra 3 måneder til 4 uger. Formålet med denne afkortning af fristen er at tilskynde fordringshaverne til hurtigere at foretage deres anmeldelser og dermed skabe et bedre grundlag for, at kurator – i hvert fald i visse boer – alt andet lige hurtigere vil være i stand til at foretage en vurdering af boets forhold.

Lovforslaget indebærer ingen ændringer i, at proklamaet efter konkurslovens § 128 ikke er præklusivt, og fordringer mv., der anmeldes efter udløbet af den foreslåede 4-ugers frist, må prøves på et senere møde,